

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 83.

Femte Session.

60de Møde.

Lørdagen den 4de Februar.

(Forts.)

Kirck: Naar Regjeringen ikke har taget i Betænkning ved den Sag, der for nylig passerede gennem begge Thing, angaaende Lettelse for den overskiftede Tært, at offere saamange Tusinder for at lette Kjøbenhavns og Flensborgs Virksomhed, saa troer jeg, at den heller ikke bør tage i Betænkning ved denne Gjensid, hvor det ikke i og for sig dreier sig om saamange Tusinder, at lette den Tilførsel, som man tilsidst maa tye til, nemlig den fra Staane. Det bliver rimeligviis et Dpland for Danmark efter den Trafik, der finder Sted fra Jylland og de i dets Nærhed liggende Der til England. Alting forbyres, og, skulde man nu ikke, ved at see hen til, at vort ellers gode og velforsynede Spisekammer Tid efter anden ved en lettet Communication med England vil blive magrere og magrere, finde Anledning til at faae de Artikler, som vi Tid efter anden komme til at savne til Livets første Fornødenheder, paa en saa let Maade som muligt, saa vilde dette være meget at beklage. Jeg kan ikke ølne, at der fra Regjeringens Standpunct kan tages det mindste Hensyn til den Dposfrelse, som Statskassen i dette Tilfælde kan komme til at gjøre; thi det Hele dreier sig kun om en ringe Sum, hvorimod man, som jeg tillod mig at sige, ikke har taget i Betænkning tidligere at lade ti Gange saa Meget flyde ud af den uden Bidere.

Finantsministeren: Jeg maa tilstaae, at jeg havde mindst ventet, at jeg skulde komme til at blive uenig med den ærede sidste Taler; thi netop efter hans Uttringer i Anledning af den Sag, som han har sigtet til, maatte jeg antage, at det maatte være ham hærkom-

ment, at Regjeringen modfatte sig denne Tolde-nehsettelse. Der er imidlertid en Uttring i hans Foredrag, der forklarer mig, at vi desuagtet kunne være af forskellig Mening i denne Sag; der er en af hans Uttringer i Dag, hvoraf fremgaaer, at han har totalt misforstaaet den Sag, han har sat i Forbindelse med den nærværende, ligesom jeg ogsaa i hans Uttringer ved den tidligere Sag troede at have bemærket det Samme. Den ærede Landstingsmand meente nemlig, at der havde været Tale om et mangefold større Beløbs Borttagelse fra Statskassen til Fordeel for Kjøbenhavns og Flensborgs Handel (Kirck: Ja). Ja, det er den ærede Landstingsmands Mening, og det forklarer mig, at han i denne Sag kan synes, at der er Anledning til at gjøre Noget for hele Landet; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at for det Første er der ikke ved den nærværende Sag just Spørgsmaal om at gjøre noget Synderligt for andre Dele af Landet end netop for Kjøbenhavn, saa hvis den ærede Landstingsmand fandt, at Kjøbenhavn havde faaet Lettelse nok ved den foregaaende Sag, vilde der ikke være Grund for ham til nu at stemme for denne Sag. Men dertil kommer nu for det Andet, at den tidligere Sag paa ingen Maade angik en Lettelse for Kjøbenhavns og Flensborgs Handel alene. Den tidligere Sag gif netop ud paa at gjøre en Lettelse, der hidtil havde været saagodisom udelukkende til Fordeel for Kjøbenhavn og Flensborg, til et mere almindeligt Gode for hele Landet. Nu troer jeg forøvrigt, at den hele Betragtning om, hvilke enkelte Dele af Landet en vis Toldelettelse maa komme mere tilgode end andre, er ikke af afgjørende Vægt, og heller ikke skulde jeg have bragt dette paa Bane, at der ved nærværende Lov nærmest vilde opnaaes en Lettelse for Kjøbenhavn, undtagen